

## Arrest

nr. 241 112 van 17 september 2020  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN  
Beringsesteenweg 51  
3971 LEOPOLDSBURG

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat L. CEUNEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***A. Feitenrelaas***

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in 2000 in het dorp Chel Baghto Pashi in Jaghori in de provincie Ghazni in Afghanistan. U bent Hazara en sjiitisch moslim. U heeft vroeger de Pakistaanse nationaliteit gehad, maar uw vader heeft deze verkocht. U heeft gewerkt als kleermaker en winkelbediende in Afghanistan. Uw ouders kenden onderlinge problemen en u wilde niet meer bij uw vader wonen. Als gevolg daarvan woonde u de laatste zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan in Tawhidabad, eveneens in de provincie Ghazni, bij uw oom. Hierdoor kregen uw vader en uw oom ruzie*

en besloot u om Afghanistan te verlaten. U vertrok naar Iran, waar u een jaar gewoond en gewerkt heeft in Teheran. Vervolgens reisde u via Turkije naar Griekenland, waar u op 13 oktober 2017 een internationale beschermingsstatus heeft verkregen. U verbleef vervolgens in een opvangcentrum in Athene. U werkte in de fruitteelt als plukker en u volgde Engelse lessen bij een Amerikaanse organisatie. Onderweg werd u regelmatig tegengehouden en gecontroleerd door de politie. Soms werd u meegenomen naar het politiecommissariaat waar u een of twee uur werd vastgehouden. Er werd regelmatig gevochten in het opvangkamp. Een keer kwam u tussenbeide en raakte u gewond aan uw hand. U werd meegenomen voor verzorging en u werd genaaid aan uw hand. U ging naar de politie om klacht neer te leggen. De politie vertelde u dat u 150 euro moest betalen om de persoon te laten arresteren. Begin december 2019 verliet u Griekenland. U reisde via Italië en Frankrijk naar België, waar u op 9 december 2019 aankwam. U diende op 11 december 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en documenten in het administratieve dossier blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland op 13 oktober 2017.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren. U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat de situatie er niet veilig is. U werd een keer verwond met een mes. Tevens verklaarde u dat er te weinig voorzieningen zijn in Griekenland en u regelmatig gecontroleerd werd door de politie (vragenlijst CGVS, vraag 5.3; CGVS, p. 9).

Vooreerst moet er worden benadrukt dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement geniet en dat u geen elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat deze bescherming zou hebben opgehouden te bestaan.

Er moet verder worden gesteld dat u geen elementen vermeldt waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U slaagt er het kader van uw verzoek om internationale bescherming niet in aan te tonen dat u in een situatie van extreme materiële armoede zal terechtkomen die u niet in staat stelt in uw meest elementaire behoeften te voorzien, zoals onder meer voedsel, persoonlijke hygiëne en een plaats om te leven, en dat de tekortkomingen in Griekenland, waar u internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor u in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat deze negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Er moet worden vastgesteld dat uit uw verklaringen met betrekking tot uw situatie in Griekenland blijkt dat u in Griekenland door de autoriteiten basisvoorzieningen ter beschikking kreeg gesteld. U verbleef in een soort woonwagen in een opvangkamp in Athene (CGVS, p. 7). U kreeg een financiële steun van 150 euro per maand van de Griekse overheid (CGVS, p. 7-8). U kreeg twee keer per dag eten van

organisaties in het opvangkamp (CGVS, p. 7). U volgde lessen Engels via een Amerikaanse organisatie en u werkte als appelsienenplukker (CGVS, p. 8). U had toegang tot een dokter (CGVS, p. 8-9).

U verwijst voorts naar de algemene situatie van onveiligheid in het kamp (CGVS, p. 9-10). Hieruit blijkt niet dat u persoonlijk gevisieerd of bedreigd wordt in Griekenland. U verklaarde voorts verschillende keren te zijn tegengehouden door de politie voor een routinecontrole van uw papieren, en dat u soms een of twee uur werd vastgehouden omdat uw document niet meer geldig was of als er betogingen gaande waren (CGVS, p. 9-11). Dergelijke controles door de politie kunnen evenmin beschouwd worden als vervolging of het lijden van ernstige schade. Deze elementen kunnen echter niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijk behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Afghanistan.”

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van “de artikelen 48/4 en 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet') en de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de

*artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van artikel 57/6 §3, 3° Vw.”*

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

*“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).*

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat dat hem internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. Dit gegeven wordt niet betwist door verzoeker. Het blijkt eveneens uit de Eurodac-hit aanwezig in het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat verzoekers vingerafdrukken genomen werden in Griekenland, dat hij er een verzoek om internationale bescherming indiende en dat op de datum van de opvraging van de resultaten op 9 december 2019 gemarkeerd stond met een “M”, hetgeen volgens de in het administratief dossier aanwezige informatie betekent dat hij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

2.3. In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, die internationale bescherming geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot

werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, *in casu* Griekenland, te weerleggen. Dit kan verzoeker slechts door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *„Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonde dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker werd immers op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat:

*“Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.*

*Uit uw verklaringen en documenten in het administratieve dossier blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland op 13 oktober 2017.*

*Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren. U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.*

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat de situatie er niet veilig is. U werd een keer verwond met een mes. Tevens verklaarde u dat er te weinig voorzieningen zijn in Griekenland en u regelmatig gecontroleerd werd door de politie (vragenlijst CGVS, vraag 5.3; CGVS, p. 9).*

*Vooreerst moet er worden benadrukt dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement geniet en dat u geen elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat deze bescherming zou hebben opgehouden te bestaan.*

*Er moet verder worden gesteld dat u geen elementen vermeldt waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.*

*U slaagt er het kader van uw verzoek om internationale bescherming niet in aan te tonen dat u in een situatie van extreme materiële armoede zal terechtkomen die u niet in staat stelt in uw meest elementaire behoeften te voorzien, zoals onder meer voedsel, persoonlijke hygiëne en een plaats om te leven, en dat de tekortkomingen in Griekenland, waar u internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor u in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat deze negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.*

*Er moet worden vastgesteld dat uit uw verklaringen met betrekking tot uw situatie in Griekenland blijkt dat u in Griekenland door de autoriteiten basisvoorzieningen ter beschikking kreeg gesteld. U verbleef in een soort woonwagen in een opvangkamp in Athene (CGVS, p. 7). U kreeg een financiële steun van 150 euro per maand van de Griekse overheid (CGVS, p. 7-8). U kreeg twee keer per dag eten van organisaties in het opvangkamp (CGVS, p. 7). U volgde lessen Engels via een Amerikaanse organisatie en u werkte als appelsienenplukker (CGVS, p. 8). U had toegang tot een dokter (CGVS, p. 8-9).*

*U verwijst voorts naar de algemene situatie van onveiligheid in het kamp (CGVS, p. 9-10). Hieruit blijkt niet dat u persoonlijk geïsoleerd of bedreigd wordt in Griekenland. U verklaarde voorts verschillende keren te zijn tegengehouden door de politie voor een routinecontrole van uw papieren, en dat u soms een of twee uur werd vastgehouden omdat uw document niet meer geldig was of als er betogingen gaande waren (CGVS, p. 9-11). Dergelijke controles door de politie kunnen evenmin beschouwd worden als vervolging of het lijden van ernstige schade. Deze elementen kunnen echter niet worden beschouwd als dermate systematisch en ingrijpend dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van een dergelijk behandeling kan evenmin worden gesteld dat ze kan worden beschouwd als foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van de subsidiaire bescherming.*

*Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.*

*Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).*

*Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.*

*Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. X)."*

*Gelet op voorgaande kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij in het verzoekschrift stelt dat er geen individuele beoordeling van zijn zaak is gebeurd. Verzoeker slaagt er evenmin in de in de*

bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu hij slechts de levensomstandigheden herhaalt waarin hij in Griekenland diende te leven en algemene landeninformatie aanhaalt met betrekking tot de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, onderwijs en gezondheidszorg. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker algemeen stelt dat hij in het vluchtelingenkamp aan zijn lot werd overgelaten en geen aanspraak kon maken op sociale voorzieningen, stelt de Raad vast dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij de door de autoriteiten basisvoorzieningen ter beschikking kreeg gesteld. Uit zijn verklaringen blijkt namelijk dat hij verbleef in een soort woonwagen in een opvangkamp in Athene (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7), een financiële steun kreeg van 150 euro per maand van de Griekse overheid (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, 8), twee keer per dag eten van organisaties in het opvangkamp kreeg (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), Engelse lessen volgde via een Amerikaanse organisatie (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8) en toegang had tot een dokter (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, 9). Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij nu aangeeft dat hij aan zijn lot werd overgelaten en geen aanspraak kon maken op sociale voorzieningen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift bijkomend opmerkt dat hij de taal niet volledig machtig is, dat dit moeilijkheden gaf om een job te vinden en hij geen toegang had tot het volgen van een taalopleiding kan hij evenmin worden gevolgd. De Raad stelt vast dat verzoeker zelf verklaarde als plukker te hebben gewerkt (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), dat hij Engelse les volgde via een Amerikaanse organisatie (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6) en dat hij zelf geen Griekse les wilde volgen (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

Waar hij in het verzoekschrift aangeeft dat hij als plukker werd uitgebuit omdat er geen sociale controle was op tewerkstellingen van vluchtelingen acht de Raad dit niet geloofwaardig, aangezien verzoeker dit probleem van uitbuiting nooit eerder kenbaar maakte niettegenstaande hij meermaals bevraagd werd naar zijn problemen (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, 11, 12). Verzoeker toont bijgevolg ook niet aan dat hij hulp heeft gezocht voor deze problemen noch dat de Griekse autoriteiten hem geen hulp konden of wilden geven.

Waar verzoeker stelt dat hij niet over medische zorg beschikte die noodzakelijk was en pas verzorging kreeg toen hij een Amerikaanse hulporganisatie inlichtte, gaat hij er aan voorbij dat hij zelf verklaarde dat hij toegang had tot een dokter in het kamp en dat hij toen hij gewond was werd meegenomen door de Amerikanen, medewerkers van het kamp, voor medische verzorging (stuk 6, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, 10).

Verzoeker kan derhalve niet in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Verzoeker toont niet concreet aan dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen.

In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat voormelde artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij echter niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, meer bepaald in Griekenland, aldaar geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Voor zover verzoekende partij nog aanvoert dat verwerende partij nagelaten heeft de situatie van erkende vluchtelingen en subsidiair beschermden in Griekenland grondig te onderzoeken, bemerkt de Raad dat het te dezen niet aan het Commissariaat-generaal toekomt om *a priori* enig onderzoek te verrichten, daar er zoals gezegd slechts één voorwaarde verbonden is aan de toepassing van artikel 57/6, § 3 eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat de verzoekende partij “*reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Het wordt herhaald dat noch uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU (waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt) volgt dat de commissaris-generaal gehouden zou zijn om over te gaan tot bijkomende verificaties voor zover er voldaan is aan deze voorwaarde.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF